

वा० रा०

॥ ५१ ॥

यात्रायां शकुनमाह तत इति ॥ ववौ इत्यस्य पृष्ठतदतिशेषः ॥ विश्वामित्रगतं तत्संबद्धं ॥ राजीवं पद्मं ॥ ४ ॥ प्रयाते प्रयाणोन्मुखे ॥ स्वप्रयोजनोपक्रमात् देवानां दुंदुभिः स्व
नसहिता पुष्पवृष्टिः ॥ शंखादिघोषस्तु स्वनगरजः ॥ ५ ॥ धन्वी धनुर्विद्याकृतश्रमः ॥ ६ ॥ कलापिनौ सतूर्णारौ ॥ शोभयानौ प्रकाशयंतौ शस्त्रतेजसा मुगभावार्पः ॥ त्रि
शीर्षाविव पन्नगौ ॥ स्कंधस्थितधनुपापृष्ठबद्धतूर्णारेण मस्तकेन च त्रिशिर्षत्वं ॥ यद्वा प्रत्येकं तूर्णारद्वयधारणा त्रिशिर्षत्वं ॥ धनुषः पाणावुक्तत्वात् ॥ अत्रेदं तूर्णारादिवैष्णवं ग
रुडेन दत्तं रामाय ताटकासु बाहुवधाय मारीचस्य समुद्रे पातनाय च ॥ नहि प्राकृतशस्त्रसाध्यमेतत् ॥ तदुक्तं पाद्मे ॥ पक्षीताक्ष्यः समागम्य त्रीणि चास्त्राणि कार्मुकं ॥ सर्वभूतैरदृश्यः स नृ

ततो वायुः सुखस्पर्शो नीरजस्को ववौ तदा ॥ विश्वामित्रगतं रामं दृष्ट्वा राजीवलोचनं ॥ ४ ॥ पुष्पवृष्टिर्महत्यासीद्देवदुंदुभिनिस्वनैः ॥ शंख
दुंदुभिनिर्घोषः प्रयाते तु महात्मनि ॥ ५ ॥ विश्वामित्रो यथावग्रेत तोरामो महायशाः ॥ काकपक्षधरो धन्वी तंच सौमित्रिरन्वगात् ॥ ६ ॥
कलापिनौ धनुष्पाणी शोभयानौ दिशो दश ॥ विश्वामित्रं महात्मानं त्रिशिर्षाविव पन्नगौ ॥ ७ ॥ अनुजग्मतु रक्षुद्रौ पितामहमिवाश्वि
नौ ॥ अनुयातौ श्रियादीनौ शोभयंतावनिंदितौ ॥ ८ ॥ तदा कुशिकपुत्रं तु धनुष्पाणीं स्वलंकृतौ ॥ बद्धगोधांगुलित्राणौ खड्गवंतौ महाद्युतौ
॥ ९ ॥ कुमारौ चारुवपुषौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ अनुयातौ श्रियादीनौ शोभयेतामनिंदितौ ॥ १० ॥ स्थाणुं देवमिवाचित्यं कुमारौ विवपा
वकी ॥ अध्यर्धयोजनं गत्वा सरस्वादिक्षिणे तटे ॥ ११ ॥ रामेति मधुरां वाणीं विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ गृहाण वत्स सलिलं माभूत्कालस्य प
र्ययः ॥ १२ ॥

दत्वा ताभ्यां पुनर्ययाविति ॥ अस्त्राणि शस्त्राणि खड्गचर्मतूर्णाररूपाणि ॥ ७ ॥ अक्षुद्रौ अनल्परूपवीर्यादिमतौ ॥ शोभयंतौ विश्वामित्रमिति शेषः ॥
॥ ८ ॥ बद्धगोधा चर्मकृतं अंगुलित्राणं ययोस्तौ ॥ गोधाहस्तत्राणमिति कश्चित् अंगुलित्राणस्य पौनरुक्त्या पत्तेस्तच्चित्यं ॥ ९ ॥ शोभयेतामित्यडभावश्छांदसः ॥ १० ॥ स्थाणुं
रुद्रं पावकी स्कंदविशाखौ ॥ अध्यर्धयोजनं अर्धाधिकयोजनं ॥ पट्टकोशमिति यावत् ॥ ११ ॥ तावद्दूरगमनेन बालकयोः क्षुत्तृपीडाप्रादुर्भावस्यावश्यकत्वान्महर्षिर्विना
प्यन्नं परमतृप्तये दिव्ये विद्ये उपदेष्टुमाह ॥ वत्सरामेत्यादि ॥ सलिलं गृहाण शुद्धाचमनं कुरु ॥ कालस्य अन्नभोजनकालस्य पर्ययोऽतिक्रमः ॥ १२ ॥

वा० का०

॥ ५१ ॥